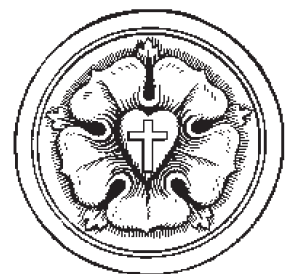

Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye lapja

2011. év 2. szám

Párkösd

HÍREK A GYÜLEKEZETEK ÉLETÉBŐL

❖ Május 29-én, Rogate vasárnapján hálaadó istentisztelet volt Nagykanizsán, emléktábla megáldással a gyülekezetben szolgált lelkipásztorokra emlékezve. Tíz esztendeje annak, hogy Fónyad Pál lelkésztestvérünket Urunk haza hívta. Az igehirdetés és az emléktábla megáldásának szolgálatát Ittész János püspök végezte. Jézus Krisztus szava, melyet az emléktáblán olvashatunk, lelkipásztorainkra, de mindnyájunkra nézve komoly biztatást hordoz: „ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya”! (János ev. 12, 26b) Az igei felirat és a felsorolt nevek fölött beszédes szimbólum látható, egy kereszt szőlőfürttel és kalással. Ez egyszerre tanúskodik Krisztus kereszthaláláról, az úrvacsora szentségéről és Urunk szolgálatából sarjadó, gyümölcsstermő életéről.

❖ Június 13-án pünkösdhétfőn gyülekezeti napra várunk minden Testvérünket, fiatalokat és időseket egyaránt Nagykanizsára. Az a reménységünk, hogy a nagy szórványterületen élő Testvéreinkkel is sikerül ezen a napon megszerveznünk a találkozást.

A nap témája: „Ahol az ÚR Lelke, ott a szabadság!”

De: 10. 00 – órákor ünnepi, úrvacsorai istentiszteleten veszünk részt, majd azt követően a Gryllus testvérek muzsikálnak a gyermekeknek. A megvendéglést, ismerkedést követően

14. 00 – órákor: Dr. Blatniczky László gyermekorvos vall hitéről, szolgálatáról.

15. 00 – órától Gryllus Dániel és Vilmos adnak koncertet igei üzenetet feldolgozó étékes zenei anyagukból.

17. 00 – órai kezdettel Aradi György Budapest – Fasori lelkész vetített képes beszámolóját láthatjuk, hallhatjuk indonéziai útjáról. Igehirdetéssel Dr. Szabó Lajos a Hittudományi Egyetem rektora és felesége Szabóné Mátrai Marianna a Gyakorlati Intézet igazgatója szolgálnak.

❖ *Szeretettel hívjuk a kortárs festészet iránt érdeklődőket a balatonboglári evangélikus templomba (Hétház u. 17.), ahol megtekinthető Aknay János, Kossuth- és Munkácsy-díjas festőművész „Őrangyalok és hírvivők” című állandó kiállítása és a Gyülekezetnek festett 2x3 m-es „Meváltó” c. oltárképe, melyet április 24-én ünnepélyes keretek között adtak át. A tárlat a helyi fafaragók alkotásaival együtt május 20. június 12. között, péntektől vasárnapig 15-20 óráig, ill. június 14-től hétfő kivételével naponta 15-20 óráig látogatható.

❖ Angol nyelvű gyermeknapközi. A Balatonboglári Evangélikus Egyházközség idén nyáron június 20-24 (hétfő-péntek) között 9-12 óráig rendezi meg az első angol nyelvű gyermeknapközijét, melyre várja az általános iskola alsó tagozatainak tanulóit. A napi hozzájárulás 300 Ft/fő, mely tartalmazza a tízórait és a tanuláshoz, a kézművességhez szükséges felszerelést. Információ: +3620/8242797

❖ Karácsonyi Kornél Kórustalálkozó a Balatonboglári Evangélikus Templomban június 4-én, szombaton 17.30 órától.

❖ Koncert. Balázs Gergely hegedű és Balázs László Gábor versmondó Pünkösöd-köszöntő műsora a Balatonboglári Evangélikus Templomban június 10-én, pénteken 19.00 órától.

❖ Nyitott templomok éjszakája! Június 25-én, szombaton a balatonboglári Evangélikus- és a Római Katolikus Gyülekezet együtt rendezi meg első alkalommal a „Nyitott templomok éjszakája” rendezvénysorozatát. Az Evangélikus Templomban 23.00 órától a Seven Houses Gospel Kórus koncertje és a Láthatatlan színház várja az érdeklődőket.

❖ Végéhez közeledik a zalaistvándi templom felújítása. A kívül-belül megújult templom szentelési ideje még nem végleges (július-augusztusra várható), de ezúton is szeretettel hívjuk testvéreinket az örömnepünkre. Meghívókat időben eljuttatjuk a Lelkeszi Hivatalokba. Kérjük, figyeljék a hirdetéseket!

❖ Elköszönünk Cairns-Lengyel Henriett lelkésznőtől, akit 2005. szeptember 11-én választottak meg a Kötcei gyülekezetbe, parókus lelkésznek, és azóta szolgált az egyházmegyében. Június közepén férjével, Peterrel Skóciába költözik, hiszen itt találtak mindkettőjüknek munkát. Isten gazdag áldását kérjük életükre ott, a távoli országban

Várjuk a gyülekezeti beszámolókat, egyéni bizonyágtételeket, hozzászólásokat, verseket, rövid novellákat a szerkesztőség címére, lehetőleg elektronikus formában.

Következő számunk Pünkösöd ünnepére jelenik meg!

Pünkösöd a Lélek ünnepe!

„Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkeimmel! (Mondja a Seregek Ura”.) Zak.4,6
Szeretett Testvéreim, Olvasóim, az Úr Jézus Krisztusban!

Lehet ezen írás, a Pünkösdi igehirdetés címe túl egyszerűnek, magától értetődőnek, már-már gyerekesnek tűnik. De talán érdemes elgondolkodni rajta valóban az? Mindenki tudja ha megkérdezzük kinek az ünnepe, milyen ünnep, és mi is történt az első pünkösöd alkalmával? Tudnánk határozott, tartalmas, pontos választ adni arra mi vagy kicsoda a lélek és kinek a lelkéről is van szó? Hiszen egy időben az emberi lélek valósága is megkérdőjeleződött. Ma amikor ismerjük az agy bioelektromos jeleit, a biokémiai folyamatokat és az egyes területek koordináló, meghatározó funkcióit, mégis tudós, teológus legyen a talpán aki megfogalmazza mi az emberi lélek. Csak azt tudjuk, a lélek több mint tudatos, tudat alatti, érzelmi és lelki folyamatok összessége. S ha Úr Lelkéről van szó, még inkább elkél az alázatos fogalmazás. Jézus, és amit Jézus tett, ami vele történt többnyire megfogható. De a Lélek láthatatlan megragadhatatlan valóság. Mégis az Úr Lelke munkálkodott választottaiban és általuk az Ószövetség tudósítása szerint, Jézus által a Lélek teljessége volt közöttünk és tanítványi, követői tanúságtételeiben is a Lélek munkálkodik pünkösöd óta.

A Zakariási prófécia egy nehéz kort idéz elénk. Bár a babiloni fogságból haza érkezett a nép de siralmas, elcsüggesztő látvány fogatta őket. A szent város Jeruzsálem romokban, a templom lerombolva. Irdatlan nagy feladat volt a lerombolt falak újjáépítése és lelkileg is sorvasztó hisz minden tekintetben kilátástalannak látszott a felépülés, megújulás. Hogyan, miként lehet úrrá lenni ezen a helyzeten, hangozhatott, az akkori hazatelepültek, vezetők kérdése.

A mai valóság más: állnak szépek és szépülnek templomaink adott a szervezet, de mégis sokszor kilátástalan a jövő. A lelkes mag egyre kisebb, az utánpótlás létszáma elkeserítően csekély és a korszellem dübörögve nyomja el az Úr bennünket szóló hangját. Lelki pásztrok, élő hitű gyülekezeti vezetők, tagok szívéből feltörő, ajkáról felhangzó ma is a kérdés: hogyan miként lehet úrrá lenni ezen a helyzeten?

Akkor a választ az Úr adta meg látomásban egy angyal által a profétának. Azért, hogy ő hirdesse, adja tovább a babiloni sarjnak Zerubábelnek, a fogságból visszatelepülő nép fiának, a perzsa birodalom helytartójának a kapott üzenetet. S így az Úr által kiválasztott vezető megtalálja a helyes kormányzói, uralkodói magatartást, amely segíti, és lehetővé teszi a templom újjépítését, hogy az alapkövetéle után a zárókö is a helyére kerüljön. Tudjuk a templom felépült. A kapott küldetést, feladatott a kormányzó a főpap és a nép a templom Úr Lelkének segítségével elvégezte. Hallgattak a prófétái szóra, a kapott kijelentésre. Nem kellett az akkori világ egyik legnagyobb birodalmának, katonai hatalmának erőszakszervezete, a megszokott emberi gyakorlat.

Egy pillanatkép ez a választott nép életéből, küzdelméből, eredményes, az Úr által megáldott vállalkozásából, ami örök időkre szóló üzenet mindannyiunk számára. A mai kínzó, húsba vágó kérdésekre sincs más, jobb, eligazítóbb, célra vezetőbb felelet. Az egyház, a gyülekezetek Krisztus mai népének épülése, megújulása ma is csak a Lélek által lehetséges. Lehet bármilyen jó szándékú világi hatalom támogatása. Gondolhatnák az idősebbek vagy lelkészek egyházi, gyülekezeti vezetők, hogy a mindenkinek kötelező a hitoktatás, templomba járás megoldaná a megmaradás, megújulás ráknehezítő gondját. De mi is tudhatjuk a Lélek életet teremtő munkája nélkül ez lehetetlen. A Lélek „ütötte szíven”, Péter igehirdetését hallgató összesereglett sokaságot és így alakult meg az első gyülekezet. A Lélek indította Fülöpöt a Jeruzsálemből Gázába vezető útra, hogy az etióp kincstárnoknak Krisztusról tanúskodjon és az istenkereső ember, megtérjen és megkeresztelkedjen. A Lélek szállt le mindazokra, akik Péter igehirdetését hallgatták Kornéliusz házában. Sorolhatatlan számú egyéni történet, ami a Lélek hitet teremtő, megújító Krisztushoz és mennyei Atyánkhoz vezető áldásos munkáját tanúsítja. Nincs sablon, nincs idői korlát, nincs a Lélek egy ünnepre, egy helyhez, egy alkalomhoz kötve, ott és akkor fúj a szél, amikor akar. A Lélek előtt nincsenek nemzet határok, és semmiféle emberi korlát. „Csak” kérni, várni, elfogadni kell élet újító erejét egyének és közösségnek egyaránt. A Krisztusra mutató reformátor, Luther maga is megtapasztalta a Lélek hatalmas erejét. Ezért vall a Kiskátéban így: „Hiszem, hogy saját eszemmel és erőmmel nem tudnék Jézus Krisztusban, az én Uramban hinni, sem öhozzá eljutni, hanem a Szentlélek hívott el engem az evangélium által, ő világosított meg ajándékaival, ő szentelt meg, és tartott meg az igaz hittben; ahogyan a földön élő egész anyaszentegyházat is elhívja, gyűjti, megvilágosítja, megszenteli és Jézus Krisztusnál megtartja az egy igaz hittben.”

A prófétai szó Urunk üzenete a reformátor tanúságtétele igaz: megmaradás, megújulás, épülés felépülés ma és minden időben egyedül a Lélek által lehetséges. „*Ó jöjj teremtő Szentlélek, látogasd meg a te néped!*” Ámen

Smidéliusz Zoltán esperes

Oltárképszentelő

Aknay János 2010 nyarán a Balatonbogláron rendezett, *Őrangyalok és hírvivők* című kiállítást követően ajánlotta fel *Megváltó* című oltárképét a templom javára. 2011. április 24-én pedig a balatonboglári evangélikus templomban ünnepi istentisztelet keretében Ittész János evangélikus püspök avatta fel az oltárképet. A balatonboglári oltárképavató ünnepséget dr. Réthelyi Miklós, a Nemzeti Erőforrás Minisztériumának minisztere is levélben köszöntötte. Alábbiakban a miniszter köszöntő sorait közöljük:

„Tisztelt Hívek, tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Dániel próféta jövendölte: „Az értelmesek pedig fénylenek, mind az égnek a fényessége; és akik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok örökkön örökké”

A fény tehát az értelem szimbóluma, mely tiszta energiával világítja be a teret, ahogy a balatonboglári evangélikus templomot is. A fény maga a látható égi tisztaság, egyben az igazság alakzata is. A boglári templomban az igazság tiszta fénye eddig egy keresztet világított meg, most pedig a Kossuth-díjas Aknay János *A Megváltó* című oltárképére mutat, melyen a feltámadás pillanatát láthatjuk.

A feltámadás pillanatában az ember már nincs a földön, de még nem érkezett meg a Menyeyi Atyához. Átmeneti állapot ez, mely földi létünkhöz hasonlatos. Életünk a föld és az ég között eltelt pillanat, melyet mi emberöltőnyi időnek érzünk, de a fény mértékegységében ez csak egy pillanat.

A képen a *Megváltó* testtartása kereszt formájára emlékeztet, de nem látható mögötte a kereszt. Már csak az ég, az örök élet adja a festmény háttérét, mely Dániel próféta szavaival az égnek fényessége. A húsvét feltámadás és egyben az áldozathozatal ünnepe is. Aknay János *Megváltó* című akril képe adomány a templom számára, olyan gesztus, amit bizonyára soha nem felejt el az evangélikus közösség.

Az oltárkép története 2010. nyarán kezdődött, amikor a balatonboglári evangélikus templomban megrendezték Aknay János *Őrangyalok és hírvivők* című kiállítását. Aknayt megigézte a templom architektúrája, majd amikor olyan híreket kapott, hogy kiállítását nagy érdeklődés övezi, felajánlotta, hogy oltárképet ajándékozzon a gyülekezetnek.

A nyíregyházi születésű festő szakrális képeiben az a különösen imponáló, hogy a képi világa a haladó európai modern képzőművészet gesztusrendszeréből indul ki, azt formálja át szakrális nyelvi térré. Nem a hatásadás, hanem a valóban megélt, hiteles megfogalmazást tartja üdvözítőnek, példát mutatva a kortárs szakrális festészetnek. Ugyanez a tisztaság és józan hit emelte magát a templomot is, mely Nagy Tamás, Ybl-díjas építész példaértékű alkotása. Az oltárkép és a templom is az európai modern művészet átlényegítése, a kettő együtt a hit egymásra épülő rendszerét adja.

Aknay János képe hozzásegít ahhoz, hogy osztozni tudjunk Jézus szenvedéseiben és az Ő jutalmában. Pál apostol levélében olvashatjuk: “Jézus halálát mindenkor testünkben hordozzuk, hogy Jézus élete is láthatóvá váljon lelkünkben.” Aknay János oltárképének köszönhetően nemcsak Jézus élete lett

látható, hanem maga a feltámadás is, melyről János evangéliuma ezt mondja: „...Atyámnak az akarata, hogy mindenki, aki látja a Fiút és hisz benne, örökké éljen, s feltámasszam az utolsó napon.

Kívánom, hogy gyarapodjon a templom közössége, és még több fény ragyogja be e házat!”

dr. Réthelyi Miklós
a Nemzeti Erőforrás Minisztériumának minisztere

Elfogult beszámoló a kerületi missziói napról Zalaegerszeg, 2011

Bocsássák meg, amiért csak elfogultan tudok írni az idén ismét a mi egyházmegyénkben megrendezett találkozóról. Csupán a nap során feljegyzett szavakra, mondatokra, és saját benyomásaimra hagyatkozhatom. Életem első 19 évét Zalaegerszegen töltöttem, aktív tagjaként az evangélikus gyülekezetnek. S fakuló emlékeim ellenére is bátran állítom, hogy az a gyülekezet, amely most minket várt és fogadott, az elmúlt évek során már sokat megtanult Jézus lelkületéből.

Sőt, bizonyította vendégszeretetét és összefogását. A résztvevők nevében is köszönöm nekik. Isten áldja őket!

A felújított templom és gyülekezeti ház együtt is szűk lett volna a vendégeknek, ezért a közeli katolikus iskola épületében kért helyet Szabó Vilmos lelkész. A nap során belekóstolhattunk a helyi ökumené valóságába. A házigazda lelkészpár, a presbiterek, a nőegylet tagjai számos felnőttel és fiatallal együtt pazar fogadtatásban részesítette a vendégeket. Sütemények, útbaigazítás, igés lapok, frissítő, gördülékeny ebéd fogadta a közel 250 főt.

A résztvevők kétharmada a Somogy-Zalai Egyházmegyéből érkezett. Amint a kerületi missziói lelkésztől hallhattuk, más egyházmegyékben nagy létszámú gyülekezeti alkalmakat tartottak az elmúlt napokban.

„Szörnyű... rettenetes... nehéz...” Ezekkel a szavakkal kezdte nyitó áhítatát Ittész János püspök a Galatákhöz írt levélrészlet alapján. Majd az áhítatot követően elbúcsúzott a missziói napra érkezettektől egy fővárosi temetési szolgálat miatt. Vég helyi Antal Szabadság, de mire, kötöttség, de kihez? címmel tartott nyolcvan perces egyháztörténelmi előadást, melynek színvonala a teológushallgatók fülét igényelhetette, igényelte volna.

„Individuum... polemikusan... partikulálódott... generált... klérus... konfrontálódó... kúria... partikulálódott... invicavit... adiafor... disputatio... teokráciát... militáns... dialektikusan... De servo arbitrio... regnáló” – hallhattuk a tartalmas előadásban. A megnyugtató esőcsorgás, az elbillenő fejek, a lehunytt szemek, az ingujj alól előbújó karórák, a zörgő cukorpapír próbára tette a hallgatóság figyelmét. Ám a mindvégig kitarók haza vihették a megszívlelendő záró mondatot: „A reformáció és a szabadság szeretete elválaszthatatlan.” Önként, szabadon vállalhatom az Istenhez való elkötelezettséget – körvonala-

zódott már az első percekben a nyolcas csoport beszélgetése során, az emeleti tanterem falai között. Ám mielőtt belemehetnénk volna, a csoportos beszélgetés megkezdése után negyed órával a házigazda lelkész kihívta sorszám szerinti csoportjából a megválasztott új püspököt, hogy egy vezető nélkül maradt csoportot vezessen.

Ebéd után rendkívül színvonalas 16 fős, városi női kórust hallhattunk, amelyet kitörő taps köszöntött. Dr. ifj. Szabik Imre egy órás előadása a bioetika szerteágazó témaköréről adott tájékoztatást. „Nagyon szeretem Jézusnak azokat a történeteit, amelyek éles fogalmazása meghökkent”... Hallhattuk a záró áhítat kezdő mondatát Szemerei Jánostól. Igehirdetésében Jézus megkenetésének történetéből kiolvastva Istenről három kijelentést helyezett a homlokterbe. Jézus pazarló bőséggel osztott szeretetét; nagyvonalú jóindulatát, és lényeglátását, mely felszabadít a törvényeskedő kicsinyesség alól.

Szigethy Szilárd lelkész, Tab

A kevésen is hűséggel

Rövid riport Teke Ilonával, a sandi gyülekezet felügyelőjével

– Kérlek, mondj néhány szót magadról!

Család és hivatás, amivel az ember bemutatkozik. 38-dik éve vagyok gyógyszerész, ebből 30 éve Zalakomár községben végzem a szolgálatot. Szülőfalumtól sem szakadtam el, mert a sandi gyülekezet tagja vagyok, itt részesültem a keresztségben, és a konfirmációm is itt volt. Édesapám, Teke Zsigmond volt Sandon a lelkész 48 évig, édesanyám pedig igazi „Tisztelendő Asszonyként” élt. Zalakomárban lakom a szolgálati lakásban, ahol házi istentiszteleteket is szoktunk tartani 30-37 fős ökumenikus közösséggel, de Sandon is élek. Egyedülálló vagyok, de Istennek hála, nem magányos.

– Mit jelent számodra az, hogy „beleszülettél” az egyházba?

– Egész életemre meghatározó, ahogy szüleink élénk élték az Istennek és embereknek való szolgálatot, annak örömeit és nagyon próbás nehézségeit is megtapasztalhattuk testvéremmel együtt. Hálás vagyok, hogy nem szigorral, de imádságos szeretettel a Jézus Krisztussal való közösségbe „terelgettek”

– Mi volt az az esemény vagy gondolat, amely arra ösztönzött, hogy elvállald a felügyelői tisztséget a sandi és a pati gyülekezetben?

– A bizalom és a szeretet, amellyel Deméné Smidéliusz Katalin lelkész, a gyülekezet tagjai és Gerencsér Józsi bácsi (aki elődöm volt, több, mint 50 évig szolgált felügyelőként példamutató hűséggel) megszólítottak és biztattak. Sokat tusakodtunk Nagytiszteletű Asszonnyal, hogy vállalhatom-e a szolgálatot, de a Tőle kapott biztatás Isten Igéjéből: **„Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr, mindenütt amerre csak jársz.”** Józsué 1,9, és édesanyám bibliájából „elém hullott” igés lapon 2 Tim 1,7 volt segítségemre: **„Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erőt, a szeretetet és a józanság lelkét”.**

– A felügyeleted alá tartozó két kis gyülekezetnek melyek azok az értékei, amelyeket mindenképpen említésre méltónak tartasz?

– A nagy célok, pl. templomtatarozás lelkesítő ereje mozgósítani tudta a gyülekezeteket úgy Paton, mint Sandon. Hálás vagyok Istennek azokért a testvérekért, akik vasárnapról vasárnapra meghallják az istentiszteletre hívó harang szavát, de köszönöm azokat az imádságokat is, melyeket a beteg, öreg, otthonukat elhagyni nem tudó testvérek mondanak el.

– Mi az a két gyülekezet életében, amiről úgy látod, mindenképpen változnia kell?

– A presbiteri megbízatással a jogok mellett kötelességek is vannak. Ezek között az első helyen az istentiszteleten való részvételt érzem, hogy a szolgálatunk Ura tudjon tanítani, erősíteni, fegyelmezni igéjének hallgatása és befogadása által bennünket. Minden gyülekezetnek szüksége van arra a „húzó” magra, közösségre, amely elsősorban az igazi „Útmutatóra” tud és akar figyelni. Nagyon jó lenne pl. egy bibliaórási közösség.

– Mi az, ami a felügyelői tisztségben a legnagyobb örömet jelenti?

– Hogy van minden vasárnap istentisztelet és lehet hittanóra, ha 4 gyermeknek is. Hogy hírlevelünknek már 2 száma megjelenhetett. Hogy van lelkészünk, hogy vannak munkatársaim és a gyülekezetért tenni és imádkozni tudó testvérek. Ha sokan együtt vagyunk valamilyen alkalmon, vagy közös kétkézi munkán és azt mondjuk utána, hogy jó volt együtt lenni és megérezni, hogy „itt az Isten köztünk”

– Mi az, amit tisztségedben a legnehezebben hordozol?

– Mulasztásom, figyelmetlenségem, és ha valamit megtehettem volna és nem tettem meg, vagy rosszul tettem és megbántottam embertársamat. Nagyon nehéz tudomásul venni önállóságunk korlátait, hogy szinte lakhatatlan a parókia és nem látok megoldást. Köszönet az albérlés lehetőségéért mind Tisztelendő Úrnak, hogy vállalta, mind a Püspök Úrnak, aki a segítséget adja hozzá.

– Mit szeretnél az egyházmegye tisztségviselőinek szívére helyezni?

– Ne felejtjük el, hogy mi csak eszközök vagyunk, de Urunkra mindig számíthatunk a legkilátástalanabb helyzetben is és bízhatunk Benne. Ahogy a 462. énekünk költője szépen megfogalmazta; **„Szentlelkednek erejével Hadd lehessünk teljesek! Szolgálatra mindig készen Töltsön el a szeretet! Örömiünk és békességünk Másokat is üdítsen! Könyörülj meg rajtunk, kérünk, Mindenható Úristen!”**

Kovács László lelkész

„Utaidat, Uram ismertesd meg velem”

Immár második alkalommal rendezte meg a Balatonboglári Evangélikus Gyülekezet „Motoros istentiszteletét” 2011. május 15-én, vasárnap. Az esős és hűvös idő ellenére több mint húsz motoros érkezett Balatonboglárról, Balatonlelléről, Győrből és Somogy megye több településéről motoros rendőri kísérettel, hogy Istenünk áldásával kezdjék meg e szezonban is a motorozást.

A megszokottól más hangvételű evangélikus istentiszteleten vehettek részt azok, akik Jubilate vasárnapján ellátogattak a balatonboglári evangélikus templomba. Az orgonaszó helyett Szendrődy Csobán szaxofon és Tóth Leóna fuvolazenéje teremtett istentiszteleti atmoszférát. A bevonuláskor motorosok vitték a keresztelési gyertyát és a templomunkba érkező motorosok az oltártérbe helyezték el bukósisakjaikat a hálaadás jeléül. Az istentiszteleten 25. Zsoltár 4. verse alapján hangzott az igehirdetés: „Az út, melyen haladunk közös, egy cél felé visz bennünket és ezen az úton felelősséggel tartozunk egymás felé. Az értékes motorok, az arcunkba csapódó szél, a sebesség, mind az Istenről tesz bizonyosságot, az Ő nagyságáról és az Ő óvó szeretetéről” – hallhattuk a prédikációban, miközben az igehirdető – a motorosok bőrébe bújva – a zakóját levette egy motoros dzsekit

vett fel. Utána a személyenkénti áldást követve mindenki megkapta a „motorosok imádságát”, hogy a jogosítvány mellett az is mindig velük legyen, kísérje útjukat.

A motorosok imádsága „Uram, amikor arcomban érzem a szelet, érzek egy lehetőséget a te örökkévalóságodból. Amikor felbőgögetem a motoromat, életörömeimet fejezem ki. De Uram, amikor holnap motorra ülök és útra kelek, nem tudom, vajon fogom-e még látni az estét. Uram, őrizd meg engem a balesettől és a veszélytől. Uram, téged akarlak dicserni a friss, arcomba csapó szélben, amikor útra kelek, amíg csak élek. Amen.”

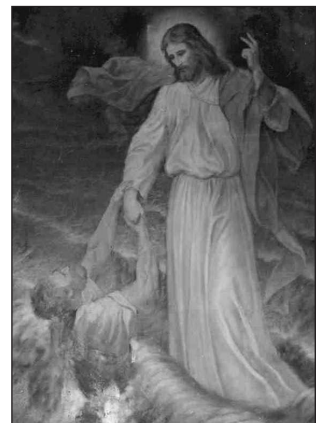
Czöndör István lelkész

Nagyhét és Húsvét a tabi gyülekezetben

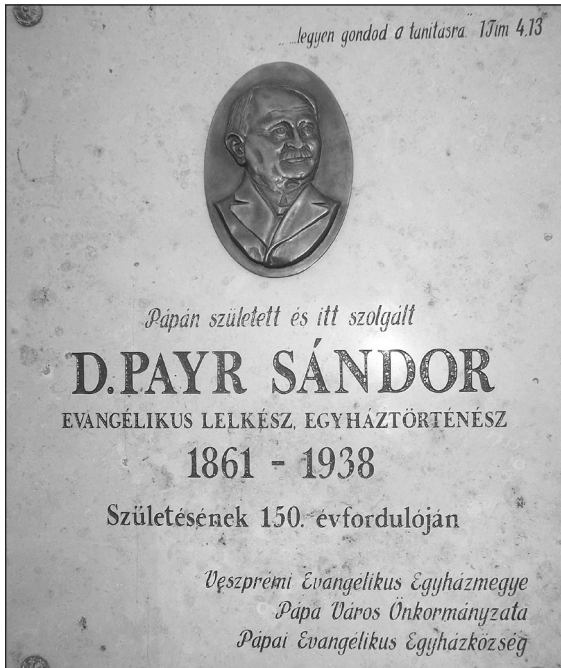
A Nagyhét takarítással kezdődött az asszonyok számára. Hétfő délelőtt szorgos kezek varázsolták tisztává a templomot. Délután a Passió című filmet nézhettük meg a gyülekezeti teremben. Bár kevesen voltunk, de Jézus ártatlan szenvedése mindannyiunkat megrázott. Kedden a templom udvarát rendezték össze a férfiak, mivel a templom környékén építkezés folyik. Nagycsütörtökön a templomban volt az istentisztelet. Az utolsó vacsorára emlékezve megbánhattuk bűneinket, és vehettünk Úrvacsorát. Nagypénteken fekete terítő volt az oltáron. Gyászoltuk az értünk sokat szenvedett Jézust. Számomra emlékezetes volt az igehirdetésben, hogy Jézus a kereszten még fájdalmai közepette is figyelt az édesanyjára, tanítványaira, az emberekre – az utolsó szívdobbanásig. S figyelt azután is, amikor „hitetlen” Tamásnak megjelent, és figyel ma is, ránk is. Húsvét vasárnap hajnali istentiszteleten vehettünk részt. A sötét templomban a gyertyák fénye, a megszólaló Ige, a felcsendülő énekek különös érzést keltettek a résztvevőkben. Közben lassan megvirradt, madárcsicsergés hallatszott. Megérezhettük azt, amit az asszonyok húsvét hajnalán. Délelőtt a szokott időben volt istentisztelet. Jézus feltámadásának örömeiben voltunk együtt. Az ünnepen keresztelő is volt, egy kislány életére kérte a gyülekezet Isten áldását.

Hétfőn az emmausi tanítványok történetét hallgattuk. Hogyan fogadták útítársuknak a fel nem ismert Jézust, miként osztották meg vele gyászukat, hogyan hívták meg az asztalukhoz. Mikor megnyílt a szemük, és ráismertek Jézusra, micsoda újult erővel indultak útnak, megvinni a hírt, hogy Jézus feltámadt, valóban feltámadt. Nagyon szép volt az idei húsvét. Nálunk az oltárképen, a tengeren járó Jézust láthatjuk, amint a süllyedő Pétert emeli ki a hullámokból. Ahogy Péter bízhatott, úgy mi is bízhatunk Jézusban. Most húsvétkor megértettem azt is, hogy a húsvét a legnagyobb ünnepünk, s hitünk alapja a feltámadás. Mert Jézus akkor és ott valóban feltámadt!

Székely Gézáné – Tab

Payr Sándor nyomában Zala megyében

Csendes, szerény, hangyaszorgalmú ember, szerető férj és családapa, hűséges barát, jó lelkipásztor, kiváló énekköltő és fordító, zenei akkordok szerzője, egyetemi tanár, termékeny író és egyháztörténész, tiszteletbeli (honoris causa) teológiai doktor, de mindenek fölött az Úr hűséges szolgálója volt Payr Sándor.

Jubileumi ünnep Pápán

Kevesen ismerhették még Payr Sándort ilyen jellemzőkkel azok a buzgó hívek, akik Dunántúl különböző gyülekezeteiből érkeztek 2011. februárjának utolsó szombatján a Pápán megrendezett egyházkerületi napra. Ki gondolt arra, az Erős vár a mi Istenünk kezdetű énekünk eléneklése után, hogy himnuszunk ma használatos szövege – két szó eltéréssel – az ő fordítása? Ennek ismeretében is ki gondolt volna arra, hogy 40-50 változat közül választott ki a bírálóbizottság az 1911-ben megjelent és 44 évig használt Dunántúli keresztyén énekeskönyv szerkesztésekor az ő fordítását? Talán arra is kevesek figyeltek fel, hogy mai énekeskönyvünket öt fordítása és egy sajtószövegű éneke gazdagítja.

A Payr Sándor születésének 150. évfordulójára érkezők azonban sokat megtudhattak műveiről és életéről. Az egyházkerületi „találkozó” központi témája ugyanis a rá való emlékezés volt. Payr Sándorról szóló előadások hangzottak el a zsúfolásig megtelt pápai evangélikus templom falai között, majd a gyülekezeti épület utcai homlokzatán bronz emlékművet lepleztek le. Több tisztelője egy róla szóló, még nyomdászágú kiadványban (Payr Sándor - Emlékkönyv 1861-1938) méltatta a tudós férfiút.

E cikkben csak néhány fontos adat közlésére van lehetőségem.

Gondolataim formálójá

Későn ismertem meg én is, de már több mint egy évtizede gondolataim formálójá. Számptalan napot töltöttem vele, pedig életem még nem kezdődött el, amikor ő eltávozott. Művei lapozgatója voltam éveken át, s „az ő széles vállán állva” próbáltam hiteles képet adni Somogy-Zala gyülekezeteinek történetéről. A heteken belül megjelenő egyházkerületi könyv készítésében vállalt feladatok megoldásához is hűséges társra leltem benne, s művei mellett egyre jobban érdekelt az ember. Kutatásaim megerősítettek a bevezetőben írtakban.

Életének főbb állomásai, munkálkodása a számok tükrében

Payr Sándor 1861. február 25-én született Pápán. Itt végezte alsó és középfokú tanulmányait. Sopron és Bázél egyetemén tanulta a teológiát. Lelkészsé Karsay Sándor püspök avatta 1886-ban. Sárváron és Győrben segédlelkész, majd 1888-tól Ondód (1903-tól Pusztavám) papja volt – alig 5 hónapnyi soproni egyetemi oktatói szolgálatot leszámítva – közel 8 éven át. Ezután (1896 márciusától) ismét Pápa, a szülőváros az otthona, ahol püspöki titkárként működött 3 évig, majd újra a katedrara lépett Sopronban, de már nem ideiglenesen, hanem végleg. Sopronban – egyetemi tanárként – egyháztörténetet oktatott a jövő lelkészeinek. Betegsége következtében 1930-ban nyugdíjba ment, de nem pihent. Az ország „katedráján” tovább folytatta a már régtől végzett történetismereti, énekköltői és fordítói munkáját.

Hadd emeljek ki két adatot munkálkodásának elképzeléséhez!

Pusztavámi lelkészként 308 gyermeket keresztelt, 53 párt esketett és 183 esetben állt koporsó előtt, műveinek eddig feltárt bibliográfiája alapján 626 kisebb-nagyobb írásáról tudunk. Közöttük a Dunántúli Evangélikus Egyházkerület történetében 530 gyülekezetet mutat be hosszabb-rövidebb terjedelemben, több összefüggésben, számtalan adat (személy- és helységnev, évszám stb.) szerepeltetésével.

Feleség a zalai szórványvilágból, házasságkötés Felsőrajkon

A 27 éves Payr Sándort 1888 májusában választotta lelkészévé az ondódi, német eredetű, magyar és tót nyelvű híveket is magába foglaló gyülekezet. Pár hónap után azonban meghívták Sopronba teológia tanárának, de már 1890 januárjában visszatért gyülekezetéhez, ahol tárt karokkal fogadták.

Hamarosan a Vértes alján található faluba hozta ifjú feleségét is. A feleség, Bakó Emma, a Vas megyei Nagygeresden született 1866-ban Bakó Samu és Rákóczi Gyarmaty Eszter nagygeresdi birtokosok gyermekeként. A szülők buzgó evangélikusként Haubner Máté, Pálfy József és Trsztyenszky Gyula „nagy papokkal” voltak barátságban és komaságban. A család 1868-ban eladta vagyonát és Felsőrajkon vásárolt birtokot. Emma 2 éves, karon ülő gyermekként került a rajki kúriába. A falu – amelyet a 17. században még evangélikus „fészek”-ként emlegettek – Pusztaszentlászló szórványa volt. A hívek és a vallásos evangélikus Bakó család lelki gondozását Böjtös János pusztaszentlászlói lelkész végezte. A család ebédlőjében évenként egyszer összegyűjtötték a vidék szórványinak evangélikusait, hogy legalább egy alkalommal lássanak evangélikus lelkészt és hallgassanak evangélikus igehirdetést. *„Özvegy Bakó Samuné ma-gyar vendég-szeretettel ültette ilyenkor asztalaihoz a több mint száz főnyi sokaságot. Ő nevelt az ősi rajki kúrián kis leányából is olyan példás jellemű, nemesszívű papnét, amilyent Isten csak különös kegyelméből adhat az egyháznak és a családnak.”* olvashatjuk Payr Sándor visszaemlékezésében.

Ebben a rajki kúriában kötött házasságot 1890. június 30-án Payr Sándor Bakó Emmával. Az esemény adatait Böjtös János eskető lelkész jegyezte a pusztaszentlászlói anyakönyvbe. Egyik tanúként Madár Mátyás velegi (Nagyveleg) esperes-lelkész neve szerepel.

Ondódon született Ida nevű leánya. Boldog pásztorként és családapaként élt, de 3 éves korában (1894) leányát magához szólította az Úr. Efölötti bánata is közrejátszhatott abban, hogy 1896 márciusában elhagyta szeretett gyülekezetét, immár végleg. Az újabb tragédia már Sopronban érte, amikor elveszítette (1919) feleségét, akit szellemi téren is hű munkatársának tartott, aki *„a házias, művelt magyar nőnek és a vallásos lelkű evang. papnénak erényeit oly ritka szép harmóniában egyesíté magában, s akinek egyházi körökben oly sok őszinte tisztelője volt.”* (Később újra házasodott. Második házasságából is egy lánya született!)

Lelkészi működésének nyomai a pusztaszentlászlói anyakönyvben

A Dunántúli Evangélikus Egyházkerület története című könyvében utalást találunk arra, hogy eskető lelkészként a régi kúria ebédlőjében kétszer is fungált (hivatali tisztében eljárt). Valóban. Az első esketés bejegyzését az anyakönyv 1906.12.26-i dátummal, 15. sorszám alatt őrzi. Reményi Sándor állami főgimnáziumi tanár (róm.kat.) és Szilágyi Eszter (ev.) – egy Bakó leány – Pacsán kötött házasságát erősítették meg a felsőrajki kúriában Isten és a részt vevő gyülekezet előtt.

A második esküvő adatait az 1908. évi anyakönyv 8. sorszámú bejegyzéséből ismerhetjük meg. Akkor Paulini Béla festőművész (ev.) és Bakó Anna (róm. kat.) hajadon Felsőrajkon kötött polgári házassága nyert egyházi megerősítést.

A házasságkötések érdekessége: mindkét menyasszony Szilágyi és a Bakó házaspárok gyermeke volt. Mindezek mellett ismeretes egy Rajkon, 1891. augusztus 2-án mondott prédikációja, amelyet Bakó Gyula – az após – nyomtatásban is kiadott.

Hazatérés

Hanzmann Károly hajdani soproni evangélikus espereslelkész 3 kötetes könyvében (Helyzetrajz és adalékok a Soproni Ágostai Hitvallású Evangélikus Egyházközség 1900-1050. évi történetéhez című) egy Payr Sándor emlékét megörökítő jegyzőkönyvet olvashatunk. Ebből – Ziermann soproni lelkész emlékező szavait idézve – megismerhetjük a szemét és szívét megtámadó gyilkos kórral küszködő, kétoldali tüdőgyulladásától is szenvedő történész utolsó napjait. Ő volt az a pap, aki halála előtt „soros lelkészként” szolgálhatta és elláthatta az utolsó útravalóval: Isten igéjével és imával. A lelkész Payr Sándor óriási munkabírásáról, munkaszeretetéről is szól, s így emlékezik:

„Dolgozott, dolgozott, és mindig csak dolgozott. Csak egy öröme volt: írni és könyveivel használni hazájának, egyházának.”

A halála előtti órákat a következőképpen idézi fel: *„Mikor másnap megvirradt, s lelke mindjobban látta ama paizsos férfiút közeledni, legjobb fegyverzetét, a bibliát kellett kezébe adni. Majd mikor érezte a halál angyalának hideg szárnycsattogását, palástjával, Luther-köntösével kellett őt betakarni. Így tették koporsóba.”*

Payr Sándor Sopronban fejezte be dolgos földi életét 1938. január 30-án. A hűség városa adta nyughelyét is már február 1-jén. A temetésén D. Kapi Béla püspök, dr. Pröhle Károly dékán és Hanzmann Károly lelkész szolgált.

Dr. Jáni János

Ünnepi alkalmak az Iharosberény – Vései Társgyülekezetben

Böjtben a Társgyülekezet területén évente különböző alkalmakat tartunk. **Iharosberényben** hetente böjti sorozatot van, lehetőleg vendég szolgálókkal. Több mint 10 éve a böjti sorozatokat szeretetvendégség előzi meg. Így volt ez ebben az esztendőben is.

Inkén, talán hagyománnyá válik, ökumenikus böjti együttlét volt, úgy a római katolikus, mint a református templomban, ahol az evangélikusok is tartják az istentiszteleteiket. Annak ellenére, hogy vetési időszak volt (falusi gyülekezeetről van szó!), nagyon szép számban gyűltünk össze mind a két alkalommal. Az istentiszteletet követően a gyülekezet tagjai itt is együtt maradtak szeretetvendégségre. Talán nem tévedek, ha azt mondom: ekkor kezdődött az igazi ökumené.

Vésén a katolikus testvérekkel voltunk együtt a nem régen felújított templomukban. Itt is együtt maradt a templomban levők tömege, amikor is az ifjak szolgálata következett.

Iharosberényben az idei anyák napi ünnepségünk előkészítését Schumméné Pécsi Ildikó és Molnárné Varga Eszter odaadó munkája előzte meg. Köszönjük fáradozásukat!

Isten áldása legyen az elvetett magon!

Halász Sándor lelkész

A Szentlélek megújító szele járja át egyházunk és gyülekezeteink; országunk és családjaink életét!

„...és magam mellé veszek titeket”

Az Élet és Halál Ura 85 éves korában szólította haza özvegy Molnár Lajosné, született Schneider Erzsébetet testvérünket, akit 2011. május 14-én kísértünk el utolsó földi útján. Kedves testvérünk életéért adott hálát Istennek a gyászoló családon túl a Barcs – Nagyatád – Somogyszob missziós körzetbe tartozó népes gyülekezet, a körzet jelenlegi lelkészeinek szolgálatával.

Isten iránti hálával tekinthetünk Molnár Lajos lelkész áldozatos munkájára, de ugyanilyen hálával tekinthetünk felesége, odaadó, háttérrel biztosító szolgálatára. A családja mellett igazi hűséges társa volt férjének a lelkészi szolgálat segítségével. Többször tartott bibliaórát, illetve a gyermekeknek hittanórát. A „körzet” már rég átalakult, de minden gyülekezet, és gyülekezeti tag sokat köszönhet Erzsi néninek.

Férje korai halála óta (1973-ban tért haza a mindenható Úrhoz) Barcson nincs helyben lakó lelkész. Mégsem bomlott fel a gyülekezet, köszönhető Erzsi néni áldozatos munkájának, szeretetének. Isten kegyelméből a Barcsi Evangélikus Gyülekezet tartó oszlopává vált. Féltő szeretettel munkálkodott a gyülekezet ügyein, így biztosította a túlélést. 2004 óta betegsége miatt ápolásra, gondozásra szorult. 2011 nagyhetében rosszul lett, majd Nagyatádra került kórházba, de az orvosok már nem tudták meggyógyítani. Hosszú földi útja után, 2011. május 3-án tért vissza teremtőjéhez.

A gyászistentiszteleten Isten vigasztaló igéje a János szerinti evangéliumból szólt: „*Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem. Az én Atyám házában sok hajlék van, ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra? És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti is.*” (Jn 14,1-3)

Hálás szívvel gondolunk mindarra, amit Isten Erzsi néni kereszttől adott számunkra és a gyülekezet számára. Hálát adhatunk, a biztatásért, támogatásért, a szeretetért a lelki örökségért. Ő elment, mi még úton vagyunk! Az Úr áldja meg vándorlásunkat, ahogy Erzsi néniét is megáldotta!

Györgyi Zsolt lelkész

Rejtvény kicsiknek és nagyoknak

A nyári szünidőre egy kicsit nehezebb rejtvényt készítettünk. Ezekre az apróhirdetésekre nem jelentkezőket várunk! Hiszen ezeket egy – egy bibliai szereplő adhatta volna fel. **A kérdés az: vajon kis adhatta (volna) fel az apróhirdetést?** (Lesz olyan megoldás, ahol nem lehet konkrét nevet írni, de körülírással meg lehet válaszolni a kérdést.)

Várjuk a megfejtéseket 2011. augusztus 20-ig!

1. Katasztrófavédelmi szakembereket keresek, azonnali kezdéssel, kiemelt bérezéssel. Csapások jeligére.
2. Állateledelt és vegyes takarmányt korlátlan mennyiségben felvásárolok. Sürgős! Jelige: Eső előtt.
3. Arany ékszerek átvétele. Napiáron.
4. Bíboranyagok nagy választékban, kiváló minőségben.
5. Gyorsan, olcsón vállaljuk, tartós sátrak készítését. Családi vállalkozás, római referenciákkal.
6. Feleségemmel és jószágaimmal elköltöztünk. Új címem: Kánaán földje.
7. Jó minőségű vetőmagot vennék, nagy mennyiségben.
8. 38 éves hordágyamra nincs már szükségem, rászorulónak ingyen átadnám.
9. Római provinciákba népszámlálási biztosokat keresek.
10. Nagy építkezési vállalkozáshoz tolmácsokat keresünk! Sürgösen! Jelige: Zűrzavar
11. Elvesztek az apám samarai. Nyomra vezető látót keresek!
12. Ezúton szeretnék köszönetet mondani barátomnak, hogy a legnehezebb időkben is kitartott melletttem.
13. Tapasztalt favágókat éjszakai munkára alkalmaznék.
14. Levélíráshoz jól értő munkatársat keresek.
15. Élő róka felvásárlás. Égetően sürgős!
16. Gyors segítséget kérnek aggódó szülők! Elveszett 12 éves fiúgyermekünk.
17. Sáskát és erdei mézet vásárolnék étkezési célra!
18. Elfogyott a gabona? Elfogyott az abrak? Nálam mindkettőt vásárolhat. Kiapadhatatlan raktárkészlettel várom! Jelige: Előrelátó.
19. Szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik férjem és fiaim elvesztésekor gyászomban osztoztak, fájdalmaimat enyhíteni igyekeztek.
20. Hírszerzőket alkalmaznék jerikói munkára.
21. Újra halászom! Várom egykori és új átvevőimet.
22. Tapasztalt kőműveseket keresek társadalmi munkára.
23. Nehéz nyelvű ember logopédust keres.
24. Csípőcsontomra sántítok. Mankót vennék!
25. Jézus megváltoztatta az életem. Ha valakitől valamit kizsaroltam, annak négyszeresét fizetem vissza! Jelentkezzen bátran!
26. Érdeklődéssel várok mindenkit a Karmel-hegyére. Vége a sántikálásnak!
27. Rászédett, megfáradt próféta tartós szabadságra menne! Minden megoldás érdekel.
28. Értesítem Ninive lakosságát, hogy 40 nap múlva elpusztul a város. Semmi pánik. Mindenki bánja meg bűneit!
29. Szép teremtmű, szűz leány vagy? Most teljesülhetnek vágyaid! Királyné lehetsz! Jelentkezz Súsán várában!
30. A négy napja feladott köszönetnyilvánítást visszavonjuk. Testvérünk él! Feltámadt! Hála Neked Jézus!

**A megoldást segítő igehelyek:
(nem a hirdetések sorrendjében)**

1Kir 18, 20 – 24
1Móz 12, 1 – 9
1Móz 32, 23 – 33
1Móz 41, 53 – 57
1Móz 6, 18 – 22
1Móz 11, 1 – 9
1Sám 20, 1 – 4
1Sám 9, 1 – 9
2Móz 32, 1 – 6
2Móz 4, 10 – 13
2Móz 7-10
Apcsel 16, 11 – 15
Apcsel 18, 1 - 4
Bír 15, 1-8
Eszk 2, 1 – 4
Jer 20, 7 – 18
Jn 11, 1 – 43
Jn 21, 1-14
Jn 5, 1 – 15
Jón 3, 1-10
Józs 2, 1-7
Józs 6, 25 – 32
Kol 4, 18
Lk 19, 1 – 10
Lk 2, 1 – 3
Lk 2, 41 - 50
Mt 13, 1 – 9
Mt 3, 1 – 12
Neh 3, 1 – 28
Ruth 1, 1 – 5

Utóbbi számunk rejtvényének helyes megfejtése: Az összeg 100. Helyes válaszok: a,b,c,a,b,b,a,b,c,c,a,c,b,c. Nikodémus 100 fontnyi kenetet hozott Jézus testére.

A jó megfejtést beküldők: *Földing Vivien, Kakas Vivien, Mizerák Ricárd Tab; Szitkovics Barbara Virág, Karsay Anna, Zalaistvánd.*

Gratulálunk! Ajándékukat az új lapszámmal kapják meg.

Nem azé, aki akarja, és nem is azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.

Róm 9,16

A Magyarországi Evangélikus Egyház Nyugati (Dunántúli)

Egyházkerületének gyülekezetei

SZEMEREI JÁNOS

kaposvári lelkészt, a Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmege esperesét
püspökké választották.

Ünnepi beiktatására a győri Öregtemplomban (Győr, Petőfi tér 2.)

2011. június 25-én 14 órakor kezdődő istentiszteleten kerül sor.

Az iktatás szolgálatát **Gáncs Péter**, a Magyarországi Evangélikus Egyház elnök-püspöke végzi.

Az istentiszteletre és az azt követő fogadásra tisztelettel és szeretettel meghívjuk.

Az egyházkerület közgyűlése

Adjatok hálát az ÚRnak, hívjátok segítségül nevét, hirdessétek tetteit a népek közt!
Énekeljete, zengjete zsolttárt neki, emlegesséte minden csodáját! Dicsőítséte szent nevét,
szívből örüljenek, akik keresik az URat! Folyamodjate az ÚRhoz, az ő hatalmához,
keresséte orcáját szüntelen! Emlékezzete csodatetteire, amelyeket véghezvitt, csodaira
és döntéseire,

Zsolt 105, 1-5

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmege Elnöksége szeretettel meghívja a Surdon 2011.
június 19-én vasárnap 17 órakor kezdődő hálaadó istentiszteletre, melyet

SMIDÉLIUSZ ZOLTÁN

esperesi szolgálatba iktatása alkalmából tart.

Igét hirdet **Szemerei János** püspök

Elöljáróink életére és szolgálatára az egyházmege nevében Isten áldását kérjük!

Legyen időd a munkára - ez a siker ára.

Legyen időd a játékra - ez az örök ifjúság titka.

Legyen időd a nevetésre - ez a Lélek muzsikája.

Legyen időd a gondolkodásra - ez az erő forrása.

Legyen időd az olvasásra - ez a bölcsesség alapja.

Legyen időd, hogy kedves légy - ez a boldogsághoz vezető út.

Legyen időd az álmodozásra - kocsidat majd egy csillaghoz vezet.

Legyen időd, hogy körülnézz - túl rövid a nap ahhoz, hogy önző légy.

Legyen időd, hogy szeress és Téged is szeressenek - ez isteni kiváltság.

Ámen.

Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmege lapja

MEGJELENIK EGY ÉVBEN NÉGYSZER

Felelős kiadó: **Szemerei János** esperes

Felelős szerkesztő: **Koczor György**

Telefon: **+36 20/824-3444**

Email: **gyorgy.koczor@lutheran.hu**

A szerkesztőség címe: **8932 Zalaistvánd, Arany János tér 2.**

Készült az Asperján Nyomdában (Zalazentgrót, Batthyány u. 5.)